

Kediye Samur Kürk Giydiren Sultan

– Hayal Denizi · 21 Ocak 2023

Yazı başlığını okuyunca, dudığınızda beliren acı tebessümün, yüzünüze nasıl yayıldığını yakından görüyor ve izliyorum.

Belki de kimden söz edeceğimi, yazı başlığını okuyunca anladınız da dudığınızdaki acı gülümseme ondan.

Sultan İbrahim, 5 Kasım 1615'te I. Ahmet Han'la Kösem Mahpeyker Sultan'ın küçük oğlu olarak, Tersane Saray-ı Hümayun'da Dünyaya geldi!

Daha iki yaşında bir bebekken Babası I. Ahmet'i kaybetti. Şehzade yetim kaldığında, ne tahtan haberi vardı ne de taçtan.

IV Murat Osmanlı hükümdarı olunca, Revan seferine çıkarken; tahtın selameti için, önce şehzade Beyazıt'ı ibri(?)şim kemendiyle boğdurdu; sonra diğer kardeşi şehzade Süleyman'ın boğulması için ferman eyledi.

Kösem'den dünyaya gelen öz kardeşi Kasım'ı da Bağdat seferi arifesinde boğdurunca, Kösem Sultan'ın, kafes arkasında sakladığı küçük şehzade İbrahim'in Osmanlı saltanatına giden yolu açıldı, dikensiz gül bahçesi oluverdi.

İbrahim'in saltanata uzanan çocukluk yılları ve erişkinlik dönemi, kafeste bir odada, yıllarca cellât bekleme kâbusu içinde geçmişti.

Kolay mı, onca yıl ölüm korkusuyla yaşamak?

Tek bir oda da ve kafeste korku içinde geçirdiği kâbus gibi yıllar, şehzade İbrahim'in sinirlerini bozmuş; genel sağlığını da altüst etmişti Şehzade hastaydı.

Geçmeyen baş ve vücut ağrılarına duçar olmuştu. Osmanlı hanedanlığının gencecik varisi, hem beden hem de ruhen rahatsızdı.

Kader İşte!

Osmanlı hanedanları, Devlet-i Aliye'nin selameti adı altında, kardeş kardeşi boğazlarken; Anadolu Türk'ü de kendi yazgısıyla baş başa, Beylerbeyi, eyalet valileri ve de türeyen eşkıyaların zulmü altında, yaşam savaşı veriyordu.

IV. Murat'ın beklenmeyen ölümü, İbrahim'in daha 25 yaşındayken, dünyanın en büyük devletinin başına, Padişah olmanın yolunu açtı.

Kendisini tahta davet edenlere: 'Bana taht-u saltanat gerekmez; karındaşım sağ olsun' diye odasından çıkmayan şehzadeyi, annesi kösem; zar zor dışarı çıkmaya ikna etti. IV. Murat'ın cesedini görmeden ağabeyinin öldüğüne bir türlü inanmadı.

Murat'ın cesedini gördükten sonra, ikna oldu ve apar topar tahta çıkarttılar şehzade İbrahim'i.

O günden sonra Devlette, memlekette sultan İbrahim'indi.

İşte bu saltanat dönemine ait hem koca bir İmparatorluğun 18. Padişahı, hem de İslam Âleminin 97. Halifesi unvanına sahip Sultanın birkaç icraatını, özetleyerek Osmanlı Hayranlarına selam göndermek istiyorum.

İsterseniz, ilk önce Cinci Hoca adıyla maruf; Karabaşzade Hüseyin Efendi'yle söze başlayalım. Kösem sultan, küçük oğlu İbrahim'i tahta çıkarınca, onun amansız hasatlığına da derman olacak bir hekim arıyordu.

Sultan İbrahim Hanedanlığın tek umuduymdu. Ondan başka padişah olacak şehzade yoktu. Hanedanlığın zürriyeti yok olmakla yüz yüzeydi.

Safranbolulu üfürükçü Karabaşzade Hüseyin Efendi'nin cinlerle iletişim kurduğu söylentisi Saraya kadar ulaşmıştı.

Kösem Sultan, Padişah İbrahim'i tedavi etmesi için Cinci Hocayı saraya davetti. Cinci Hoca davete icabet etti, başında sarığı, sırtında feracesiyle Saray'ın kapısını çaldı.

Sultan Cinci Hüseyin efendiyi görünce rahatlamıştı. Deyim yerindeyse, ilk görüşte sevdi cinci sultanı, sultan da cincisini.

Üfürükçü Hüseyin Efendi, Sultan'a okudu, üfledi, baharatlardan; bitkilerden macunlar yaptı: yalnız ağrısına, sızısına değil; iktidarsızlığına da çözüm buldu.

Cinci hoca tedaviye başlamadan önce kadınlardan kaçan Sultan; cincinin tedavisinden sonra, haremdeki kadınlara olan düşkünlüğü arttı, dillere destan oldu.

Tedavinin başarılı olmasıyla Cinci Hoca, sadece şöhret ve servet kazanmakla kalmadı! Padişahın emriyle kendine saray da yaptırıldı.

Devlet-i Aliye'nin işlerinde söz sahibi oldu. Hüseyin Efendiye Galata Kaymakamlığı verildi. Memleketi Safranbolu'da halen otel olarak kullanılan Cinci hanı yapıldı.

Dahası da var elbette, var da yazacak yerim dar!

Cincinin tedavisinden sonra, Sultan İbrahim; gece demeden gündüz demeden haremden dışarı çıkmıyordu.

Keşke yalnız kadına düşkün olsa; haremden cariyeden çok ne var?

Aynı zamanda samur kürke, mala ve paraya da düşkünlüğü arttı. Yalnız bir şey düşünüyor, yalnız bir şeyden zevk alıyordu.

Samur!

Sivas beylerbeyi Vardar Ali Paşa'ya ramazanda bir memur gönderdi. Bayram harçlığı olarak otuz bin kuruş göndermesini ferman buyurdu. İbrahim'in fermanı yalnız parayla, akçeyle de sınırlı değildi!

Sivas'ta İbşir Paşa'nın güzel bir karısı olduğunu işitmişti, onu da beraber göndermesini emretti.

Vardar Ali Paşa fermanı alınca şaşkınlık içinde ne yapacağını şaşırılmıştı. Memleketin ayanlarını topladı Sivas'ın yıllık mahsulünü, kendi zamanına düşen payı hesaplattı.

Ayanların yaptığı hesaba göre istenen parayı göndermesi mümkün değildi.

Ali Paşa hem üzgün, hem de şaşkın; 'Bu kadar akçeyi nereden vereyim? Halkın malını alıp yol mu keseyim' ayrıca bir Müslüman'ın nikâhlı karısını nasıl teslim ederim diye cevap verdi.

Sultan İbrahim'in Vardar Ali Paşa'nın bu cevabına karşısında ne yaptı biliyor musunuz?

Karısını istediği İbşir Paşa'ya emir verdi Vardar Ali Paşa'nın 'Ya başı, ya başın' diyerek başını istedi.!

Zavallı İbşir!

Karısını padişaha teslim etmeyen Sivas beylerbeyi Ali paşanın kellesini kesti ve Payitahta gönderdi..

Ali Paşa'nın İbşir'e Son sözü 'Ben ne işledim sana? Senin avradını Sivas'tan talep ettiler, namusunu

koruyup vermediğim için mi seni bana musallat ettiler' oldu!

İşte böyle dostlar.

Kaleme aldığım bu tarihi gerçekleri sizde araştırıp, daha detaylı bilgilere ulaşır, gerçekleri tetkik eder, yazdıklarımdan daha fazlasını gözlerinizle görebilirsiniz.

Ben sadece hafızanızı tazelemek, istedim. Saltanat sevdalıları ve Allah varken, kula kul olmak için yanıp tutuşanlara; söylenecek tek şey, Allah Akıl İhsan etsin!

.../...

Hayal DENİZİ